Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26055
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Ibi ꝫ̄ ꝓ̄ gr̄ia p̄mutatur: cum ab angelo virgo salutatur. Ave mq̄ gr̄ia plena.
Et cui sit ꝫ quanta sit ipsa gr̄ia subiungit dicens. Dn̄s tecum. Op̄ etiam
eade gr̄ie subinfertur cū dicit. Benedictus fructus ventris tui. Fructus nāq;
ventris. incarnatio ē ubi. Modus ū tanti opis edocet ubi dicit. Spē ses
sup venit te: ꝫ virtus altissimi obumbrabit t̄. Quib̄ opib̄ ubi sive
his que de evangelio p̄tulimus. sive his que de canticis canticorꝫ exposuim̄
manifeste constat ꝫ ista scil incarnationē, ex sola ubertate divine gr̄e
facta ēē. nec illa idē contēplationē. q̄ndoq; humana voluntate. s; divi
no tantū munere p̄venire posse. Et notandū qd̄ hec ipsa ꝓtemplatio.
trib̄ modis p diverso statu tempoꝫ distinguitur: ꝫ p̄mo quidē vocat̄
ebrius. secō potus. tertio ebrietas. Vnde etiam in consequenti eleva quoq;
voce sponsi invitantur dicentes. Comedite amici. bibite ꝫ inebria
mini kārī. Hrus comedunt. dum in carne adhuc corruptibili degunt.
post modū ū corpore exeunt. ꝫ in celum ēvolant. ia bibere dicunt ēadē
que p̄us comederant. quia ia p speciē ꝓtemplant̄ sine labore. que p̄us
p fidē crediderant. dū in corpore positi peregrinarent ā dno. ꝫ in sudo
re vultus sui vescerent̄ pane suo. sic ꝫ nos facile sumimus ea q̄ bibim̄.
q̄ illa q̄ mandimus. quia ꝫ in illis ñ nullus labor ē. ꝫ in his levis ē
ēvitius. In hoc q̄ statu positi sci bibere q̄dē possimus. s; inebriari non
possimus. quō apprentissima ꝓtemplatione divinitatis quodāmodo inter
damur: dum adhuc resurrectionē sui corpis in fine seculi p̄stolamur.
Qua facta. ita corp̄ nīm ꝫ dō meis inherebit. ut iam deinceps inebri
sit. quo ab inīma ebrietate ꝓtemplationis revocari possit. Prima nāq;
invitatione in qua comedunt vocant̄ amici. i. cari. in secūda qua bibunt
carissimi. in tertia qua inebriantur kārī. Quia meliora sūt ubera tua vino.
Duo sūt ubera sponse. unū congratulationis. alterū cōpassionis. Vinum
accipit̄ hic secūdū secūdū. de qua sēpium est. Fel draconū vinū eōr. ꝫ
v. A. i. Fragrantia unguentis optimis. Cum die unguentis optimis.
invitat qd̄ aliqua sūt unguenta bona. aliqua meliora. quib̄ omnib̄ sup
ferant̄ hec optima. Dicam q̄ vera ēē gr̄ia unguentorꝫ. Primū fit de
recordatione peccatorꝫ cum p ipsis cōpungim̄ ꝫ veniā petim̄. ꝫ hoc
unguentū bonum ē: quia cor contritū ꝫ h. dēs ñ spnit. Effundit̄
autē ad pedes dīi. ibiq; renunciationē accipit. scil remissionē peccatorꝫ